

ที่ สทข1005/140/2564
จาก (สทข.) 17 ก.ย. 2564 15:10
รับโดย (ปบ.) เลขรับ 1710
17 ก.ย. 2564 15:39

แก้ไขความ

งานเลขานุการ กสทช. (ผศ.
ดร.ธวัชชัย จิตรภาณุพันธ์)
บันทึกเลขที่
สทข1005/140/2564

ส่วนราชการ ส่วนงานเลขานุการ กสทช. ผศ. ดร. ธวัชชัย จิตรภาณุพันธ์ โทร. ๑๒๑๓
ที่ สทข ๑๐๐๕/๑๔๐ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔
เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔
เรียน เลขาธิการ กสทช.

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ผมได้ร่วมพิจารณาและขอสงวนความเห็นในวาระที่ ๕.๑.๒๕ เรื่อง พิจารณาผลการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียง พ.ศ. ... เพื่อบันทึกไว้ในรายงานการประชุม โดยมีรายละเอียดและเหตุผลประกอบ ดังนี้

๑. ตามแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่ พ.ศ.๒๕๕๕ ประกอบกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ ๗๖/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ข้อ ๗ กำหนดให้ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ดำเนินการเรียกคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ฯ ส่งผลให้ระยะเวลาในการถือครองคลื่นความถี่ของผู้รับอนุญาตให้ใช้งานคลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ย่อมสิ้นสุดลงในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๕ ดังนั้น คลื่นความถี่ที่ถูกใช้งานอยู่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้รับอนุญาตให้ใช้งานคลื่นอยู่เดิม ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมถึงผู้ได้รับอนุญาตให้ทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ.๒๕๕๕ จึงต้องกลับคืนมายัง กสทช. เพื่อให้ดำเนินการจัดสรรใหม่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ และเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่อยู่ในความรู้เห็นของสำนักงานฯ มาโดยตลอด จำเป็นอย่างยิ่งที่ กสทช. ควรมีการเตรียมการเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบใบอนุญาต แต่การที่ไม่มีมาตรการรองรับมาก่อนหน้านี้ ส่งผลให้เมื่อระยะเวลาดำเนินการใกล้เข้ามาอย่างกระชั้นชิด ทำผู้รับใบอนุญาตทดลองประกอบกิจการกระจายเสียงจำนวนมากอ้างถึงผลกระทบจากการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวเนื่องจากไม่มีระยะเวลาในการเตรียมตัวและอาจส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินนโยบายนี้ได้ ซึ่งหากจะมีการดำเนินการให้บรรลุเป้าประสงค์ของกฎหมายที่กล่าวมาไว้ทั้งหมดข้างต้น และเพื่อให้การพิจารณาอนุญาตให้ใช้งานคลื่นความถี่เป็นไปโดยชอบนั้น เห็นควร ที่สำนักงานฯ ต้องเริ่มต้นด้วยการจัดทำแผนการจัดสรรคลื่นความถี่ขึ้นมาใหม่ โดยกำหนดกรอบสัดส่วนคลื่นความถี่เพื่อให้อนุญาตไว้ในแต่ละประเภทตามที่กฎหมายบัญญัติ กำหนดประเภทและลักษณะการใช้งานของคลื่นแต่ละความถี่ให้ชัดเจน เพื่อจะได้นำมาเป็นกรอบในการดำเนินการในให้อนุญาตต่อไป พร้อมทั้งต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียกคืนคลื่นความถี่ด้วย

๒. ผมขอยืนยันความเห็นตามบันทึกที่ สทข ๑๐๐๕/๗๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ และบันทึกที่ สทข ๑๐๐๕/๑๐๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ เนื่องจากเมื่อพิจารณาภาพรวมของแผนและนโยบายการดำเนินงานเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียง ประกอบกับเนื้อหาของร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียง พ.ศ. ... ฉบับนี้ ไม่ปรากฏว่ามีการจัดทำแผนการจัดสรรคลื่นความถี่ขึ้นมาใหม่ตามที่ควรจะเป็น ส่งผลให้การจัดทำประกาศหลักเกณฑ์ฉบับนี้ ซึ่งถือเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญประการหนึ่งที่จะกำหนดแนวทางปฏิบัติให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะขอรับอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงต่อไปภายหน้านั้นขาดความชัดเจนไปด้วย ถึงแม้ในร่างประกาศหลักเกณฑ์จะมีการกำหนดเนื้อหาบางส่วนไว้ให้สอดคล้องกับกฎหมายแม่บท (พระราชบัญญัติ

การประกอบ...

การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑) ก็ตาม เช่น มีการแบ่งประเภทของผู้รับใบอนุญาตไว้เป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ๑. ประเภทกิจการบริการสาธารณะ ๒. ประเภทกิจการบริการชุมชน และ ๓. ประเภทกิจการทางธุรกิจ หากแต่เมื่อพิจารณาถึงแล้ว กสทช. ไม่มีนโยบายการกำหนดสัดส่วนการจัดสรรคลื่นความถี่ไว้ รวมถึง (ร่าง) ประกาศ กสทช.๑ ฉบับนี้ ไม่แสดงสาระเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้มีการประกอบกิจการตามสัดส่วนคลื่นความถี่ที่มีการกำหนดไว้สำหรับกิจการในแต่ละประเภท อีกทั้งไม่มีการกำหนดรายละเอียด อันเป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประมูลซึ่งผู้เข้าร่วมประมูลมีความจำเป็นต้องทราบ และในส่วนอื่นอีกหลายประการ ดังที่ผมได้เคยเปิดเผยความเห็นไว้แล้วตาม บันทึกที่ สทช ๑๐๐๕/๖๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๔ และในบันทึกฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสุดท้ายจะส่งผลให้เกิดช่องว่างในการใช้ดุลพินิจและอาจถูกมองว่าเป็นการทุจริตร่วมกันกำหนดเงื่อนไขอันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรมได้ ประกอบกับสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างประกาศหลักเกณฑ์ฉบับนี้ แสดงให้เห็นเป็นที่ชัดแจ้งแล้วว่า มีผู้ไม่เห็นด้วยเป็นจำนวนมากในทุกประเด็นที่รับฟังฯ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ กสทช. จะต้องรับเอาข้อคิดเห็นเหล่านี้ไปดำเนินการปรับปรุงนโยบายให้เกิดผล ทั้งในแง่ของความชอบด้วยกฎหมายและผลประโยชน์อันชอบธรรมที่สาธารณะพึงได้รับ

๓. นอกจาก (ร่าง) ประกาศ กสทช.๑ ฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ในวาระนี้ แผนการดำเนินงานในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียง ยังประกอบไปด้วย (ร่าง) ประกาศ กสทช. ๑ อีกหลายฉบับ ประกอบด้วย

๑) (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง แผนความถี่วิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม

๒) (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานทางเทคนิคเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม

๓) (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง แผนความถี่วิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ

๔) (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานทางเทคนิคเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ

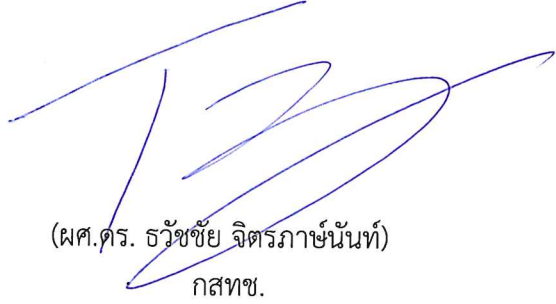
๕) (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ป้องกันการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ของวิทยุกระจายเสียง

ดังนั้นจึงจะเลยไม่ได้ที่จะต้องพิจารณาถึงเนื้อหาสาระสำคัญของ (ร่าง) ประกาศ กสทช.๑ ทุกฉบับไปพร้อมกัน เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมของนโยบายการจัดสรรคลื่นเพื่ออนุญาตให้ประกอบกิจการกระจายเสียงของ กสทช. ถึงแม้ (ร่าง) ประกาศ กสทช.๑ บางฉบับ จะเป็นเพียงหลักเกณฑีย่อยหรือเป็นมาตรฐานทางเทคนิคที่ต้องอาศัยแนวทางการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียงเป็นหลักในการกำหนดสาระสำคัญก็ตาม แต่ทุก (ร่าง) ประกาศ กสทช.๑ ต่างมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน และข้อสำคัญในการพิจารณาที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๖๕/๒๕๖๓ โดยคำพิพากษาศาลปกครองฉบับนี้ วินิจฉัยข้อสำคัญประการหนึ่งว่า ข้อ ๗ ของ ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ.๒๕๕๕ ขัดต่อ มาตรา ๒๗ วรรคสาม มาตรา ๔๑ วรรคสี่และวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ.๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และยังขัดต่อมาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแปลความได้ว่า การอนุญาตให้ทดลองออกอากาศในลักษณะชั่วคราวก็เป็นการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเช่นเดียวกัน การอนุญาตให้ประกอบกิจการกระจายเสียงโดยใช้คลื่นความถี่นี้ จึงต้องคำนึงถึงภารกิจหรือวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการให้เป็นไปตามสัดส่วนการจัดสรรคลื่นความถี่ โดยใบอนุญาตประกอบกิจการให้คำนึงถึงหน้าที่ตามกฎหมายหรือความจำเป็น และในส่วนการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการประเภทกิจการทางธุรกิจ ไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม กสทช. จำต้องจัดสรรด้วยวิธีการประมูลเท่านั้น ส่งผลให้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ.๒๕๕๓ แล้วนั้น กสทช. ไม่สามารถที่จะอนุญาตให้มีการทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง โดยไม่มีการจัดสรรด้วยวิธีการประมูลในประเภทกิจการทางธุรกิจได้อีกต่อไป

ฉะนั้น...

ฉะนั้น เนื้อหาโดยรวมของ (ร่าง) ประกาศ กสทช.ฯ บางฉบับอันจะนำไปสู่การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยวิธีอื่นนอกไปจากการประมูล ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกระทำได้ และอาจส่งผลให้การพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมายได้

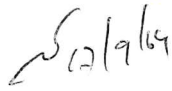
จึงเรียนมาเพื่อโปรดสั่งการให้สำนักงาน กสทช. นำความเห็นของทบมบันทึกในรายงานการประชุมเพื่อเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่ง พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไปด้วย

(ผศ.ดร. วัชชัย จิตราภรณ์)
กสทช.

เรียน..... อ.ป.บ......

เพื่อดำเนินการต่อไป

(นายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล)

รองเลขาธิการ รักษาการแทน

เลขาธิการ กสทช.